

Kan man ikke betale contant, kan man heller ikke betale sporløst, men ens Betaling vil registreres og lagres af en Bank og kunne besigtiges af dens Ansatte og hvem, der end ellers monne skaffe sig Tilgang til Bankens Oplysninger. En Krænkelser af Retten til at betale contant er saaledes en Krænkelser af Privatlivets Fred.

Pligten til at modtage contant Betaling bör derfor haandhæves med effective Midler, som f. Ex. Böder af en for den paagjældende Forretning ulidelig Störrelse.

Det bör ikke være muligt, at undvige denne Pligt med Knæb. Det bör især ikke længere taales, at visse Forretninger gjøre det saa ubeqvemt, at betale contant, at Kunden presses til at afhænde sin Sporløshed. Det bör ikke tillades, at Forhandleren först siger eller antyder, at Contanter ikke modtages, for saa at böie sig, naar Kunden viser til Loven. Især bör det ikke tillades, at Lægecontorer henvise Kunden til en Betalningsautomat, som ikke anerkjender contant Betaling som en Mulighed. Sligt medfører, at nogle Kunder, som ellers vilde have foretrukket at betale contant, men ikke ere krigersk indstillede, foretrække Fred. Det bör heller ikke tillades, at en Forretning med flere Betalningsstationer henviser contante Betalere til ubeleilige Stationer, som tilhøre en anden Deel af et större Anlæg end den, de ville benytte. Det bör heller ikke længere være muligt, at plage Kunder til at betjene et Apparat, som modtager Mönter enkeltviis.

Forretninger böre kunne vexe. Det er nu ikke ualmindeligt, at Forretninger modtage Contanter paa den Betingelse, at Kunden enten har det præcise Belöb, der fordres, eller er villig til at give Afkald paa Vexel. Dette bör ikke taales. Især böre Forretninger, som med Villie og consequent ikke have Vexel, kunne bödelægges.

Undtagelser fra Contantpligten böre ikke forekomme, og især ikke for den offentlige Transport, hvor den nuværende Tilstand i höi Grad er tilpasset det glade Flertal, for hvem den saakaldte Smart-Telephon¹ ikke er stöddende. Udsalgssteder for Reisekort ere sjeldne, og fordre ofte den Reise, for hvilken man altsaa ikke kan betale. Vil man kjöbe Maanedskort, skal man betale et Tillæg, dersom man, fordi man vil reise sporløst, ikke vil gjenbruge sit forrige Kort.

Hvad angaaer de Varer og Tjenester, for hvilke man almindeligviis betaler, *efterat* man har afnydt eller modtaget dem, bör Loven beskytte Borgeren mod at komme i Forlegenhed over dem, blot fordi han kun har, eller kun vil bruge, Contanter. Med Contanter har han en Forventning om Sporløshed, og det bör ikke staae Forhandleren frit, at tilintetgjöre denne Forventning. Dersom en Forhandler nægter at modtage contant Godtgjörelse, bör det derimod ansees, at han har frasagt sig sin Ret til Betaling. Kan han ikke vexe, bör han maatte tage til Takke med det höieste Belöb, Kunden kan give uden at overskride den oprindelige Priis.

¹ Hvormed man er overvaaget i alle sine Bevægelser af Telefonselskabet og hvem, der end ellers monne skaffe sig Tilgang til dets Oplysninger. Desuden har Apparatets udenrigske Tilvirker, samt visse Criminelle, Mulighed til at iværksætte en fuldstændig Overvaagning af dets Indhold og alt, der monne fanges af dets Microphon og Camera.